

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.280/2018/26.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. november 13. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete miatt **I.rendű vádlott neve és társa** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2018. február 6. napján kihirdetett **2.B.444/2016/50.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A 2015. október 14. napjától 2015. október 16. napjáig őrizetben, azt követően lakhelyelhagyási tilalom alatt álló, 2017. február 13. napjától előzetes fogvatartásban lévő I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott terhére társtettesként megállapított kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének törvényi minősítése helyesen Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulat, (3) bekezdés.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás tartamát egyezően **7 (hét) évre enyhíti.**

Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2015. október 14. napjától 2015. október 16. napjáig, valamint 2017. február 13. napjától 2018. február 6. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítottnak.

A Kecskeméti Járásbíróság 4.B.368/2016/13. számú ítéletével **II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott** vonatkozásában alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezésére és a próbára bocsátás megszüntetésére, valamint az orgazdaság vétsége [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont] tekintetében a bűnösség kimondására, továbbá a halmazati bünteteskiszabásra vonatkozó rendelkezéseket **mellőzi**, a Kecskeméti Törvényszék Beü.69/2018. számú ügyét jelen üggyel **elkülöníti.**

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás tartamát egyezően **7 (hét) évre enyhíti.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság 382/2015.bü. számú ügyében lefoglalt, 30. jelű bűnjel tasakban található növények száma 116 fő, a 32. jelű bűnjel tasakban található növények száma 102 fő, valamint I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye [bv. intézet neve] II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye a [bv.intézet neve]

A szabadságvesztésbe I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által 2018. február 7. napjától 2018. november 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött további időt, míg II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által 2018. február 6. napjától 2018. november 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Kecskeméti Törvényszék ítéletével a 2015. október 14. napjától 2015. október 16. napjáig őrizetben volt, azután lakhelyelhagyási tilalom alatt álló, majd 2016. november 7. napjától előzetes letartóztatásban lévő I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés) kísérletében mint társtettet, ezért 12 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, melynek tartamába a 2015. október 14. napjától 2015. október 16. napjáig, valamint 2016. november 7. napjától 2018. február 6. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. Rendelkezett arról, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú bíróság a Kecskeméti Járásbíróság 2017. április 13. napján kihirdetett és jogerős 4.B.368/2016/13. számú ítéletével II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte, és a próbára bocsátást megszüntette. II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki orgazdaság vétségében (Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont) mint tettest, valamint kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés) kísérletében mint társtettet, ezért - halmazati büntetésül - 10 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, valamint rendelkezett arról, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Mindezekben túlmenően rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész mindkét vádlott terhére, az I. rendű vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés fegyházban történő végrehajtása, míg a II. rendű vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása, illetőleg mindkét vádlott vonatkozásában a közügyektől eltiltás mértékének emelése érdekében.

Fellebbezést jelentett be továbbá az ítélettel szemben az I. és II. rendű vádlott az ok és cél megjelölése nélkül, az I. rendű vádlott védője a társtettesi minőség mellőzése és a kiszabott büntetés enyhítése, a II. rendű vádlott védője a kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete miatti vád alól történő felmentés, a bűncselekmény csekély mennyiségű kábítószer birtoklása büntetteként történő minősítése, és az ennek megfelelő jogkövetkezmény alkalmazása érdekében.

Az I. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában észrevételezte, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor az 1998. évi XIX. törvény 102. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére az ügyben nem rendelt ki igazságügyi szakértőt, helyette a nyomozás során

kirendelt eseti szakértő véleményét tette a bizonyítás anyagává, és a tárgyaláson is az eseti szakértőt hallgatta meg. Álláspontja szerint ennek következménye az, hogy az eseti szakértőnek legfeljebb a nyomozás során előterjesztett véleményét lehet okirati bizonyítékként felhasználni, szakértőként meghallgatni azonban nem lehetséges, ezért a meghallgatása során elmondottakat a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni. Mindez álláspontja szerint a 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 592. § (2) bekezdés b) pontja szerinti megalapozatlanságot eredményezi. Ezen túlmenően azonban álláspontja szerint a Be. 592. § (2) bekezdés a) és d) pontjaira figyelemmel is az ítélet részben megalapozatlan, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, illetőleg a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Utóbbi megállapítását a védő arra alapozta, miszerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor azt állapította meg, hogy az I. rendű vádlott mellett alkalmanként más személy is részt vett a kábítószer természetében, gondozásában, betakarításában és feldolgozásában. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ezen álláspontját alátámasztó eseti szakértői vélemény nem tartalmaz egzakt, számszerű adatot arra nézve, hogy a növények kézzel történő kiültetése mennyi ideig tart, összességében pedig a szakértői vélemény kidolgozatlan, szakmailag nem megalapozott. Mindezekre hivatkozással szakértői vélemény elkészítése céljából indítványozta igazságügyi mezőgazdasági szakértő kirendelését. Mindezekon túlmenően észrevételezte, hogy az ügyészi fellebbezésben kifejtett jogi indokolással szemben a törvényszék az I. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményt törvényesen minősítette. Végezetül - az enyhítő körülmények helyesbítésére és kiegészítésére előterjesztett indítvány mellett - indítványozta a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés lényeges enyhítését, illetőleg észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott tekintetében az előzetes letartóztatásban töltött időt a törvénynek megfelelően számította be.

A II. rendű vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában ugyancsak hivatkozott arra, hogy az eseti szakértő kirendelése jogszabálysértő volt jelen eljárásban, ezért szintén bizonyítási eljárás lefolytatását indítványozta, ennek érdekében az igazságügyi mezőgazdasági szakértő által készített mezőgazdasági igazságügyi szakvéleményt is csatolt. A bizonyítás felvétele után elsődleges indítványként az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését jelölte meg. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a vádlottak közötti telefonos kapcsolattartás adatait is, miszerint azok megalapoznák a II. rendű vádlott bűnösségének megállapíthatóságát, illetőleg álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen és iratellenesen értékelte annak adatait, valamint a tanúk vallomása sem cáfolta meg álláspontja szerint a II. rendű vádlott által előadottakat. Ezzel összefüggésben másodlagos indítványként előterjesztette, hogy - amennyiben a tárgyalás tartására előterjesztett indítvánnyal nem ért egyet - az ítélet tábla a törvényszék ítéletét helyezze hatályon kívül, kötelezze új eljárás lefolytatására. Abban az esetben, ha ezen indítványoknak az ítélet tábla nem adna helyt, úgy az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy a másodfokú bíróság II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottat a kábítószer-kereskedelem büntetnének vádja alól mentse fel, és bűnösségét kizárólag kábítószer birtoklása vétségében állapítsa meg, illetőleg a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát lényegesen enyhítse akként, hogy a II. rendű vádlott által az eddig előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításával a büntetést kitöltöttnek vegye.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.442/2016/10-II. számú átiratában a tényállás és a jogi indokolás több ponton történő helyesbítésére és kiegészítésére tett indítványt. Álláspontja szerint a törvényszék a vádlottak cselekményét nem a törvénynek megfelelően minősítette, ugyanis a cannabis ültetvény létrehozásával, a folyamatosan beérő növények aratásával, feldolgozásával, majd annak hasznosítás érdekében történő értékesítési szándékával a vádlottak magatartása már meghaladja a forgalomba hozatalt, az helyesen kereskedéssel - Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat - elkövetett. E körben hivatkozott az 57. számú BK véleményre, és az 1/2007. Büntető jogegységi

határozat IV/1. pontjára. Álláspontja szerint az I. rendű vádlott vallomása alapján a haszonszerzési célzatra és a lefoglalt kábítószer növény jelentős mennyiségére, annak folyamatos gondozására, aratására, feldolgozására figyelemmel a vádlottak célja bizonyíthatóan az volt, hogy a kábítószer feldolgozását követően ellenérték fejében, folyamatosan értékesítsék, azaz kereskedjenek vele. Így a vádlottak cselekménye helyesen a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés szerint minősül. Indítványt tett a jogszabályi hivatkozások és a bűnösségi körülmények kiegészítésére is. Észrevételezte, hogy téves volt az elsőfokú bíróságnak azon rendelkezése, amikor a II. rendű vádlott bűnösségét garázdaság vétségében ismételtén kimondta, ugyanis a próbára bocsátást kimondó határozatban erre már sor került. Emellett észrevételezte azt is, hogy a törvényszék I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartás beszámításáról tévesen rendelkezett, figyelemmel arra, hogy az I. rendű vádlott részben más büntetőeljárás során volt előzetes fogvatartásban. Mindezekre figyelemmel összességében indítványozta, hogy a Szegedi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy az I. és II. rendű vádlottak cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének minősítse, az I. rendű vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, és az I. rendű vádlott vonatkozásában a szabadságvesztést fegyházban rendelje végrehajtani, a II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést és a közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezéseit hagyja helyben azzal, hogy a II. rendű vádlottal szemben a garázdaság - helyesen: orgazdaság - vétségében való bűnösség kimondását mellőzze, és a vele szemben kiszabott büntetést az orgazdaság vétsége miatt is kiszabottnak tekintse, valamint az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2015. október 14. napjától 2015. október 16. napjáig, és a 2017. február 13. napjától 2018. február 6. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekintse beszámítotttnak.

A főügyészség képviselője a fellebbezési nyilvános ülésen a főügyészi átiratban foglaltakat mindössze akként módosította, hogy nem ellenezte igazságügyi szakértő kirendelését, erre az esetre xy igazságügyi szakértő kirendelésére tett indítványt.

Az I. rendű vádlott terhére a kiszabott szabadságvesztés fegyházban történő végrehajtása, a II. rendű vádlott esetében hosszabb tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása, valamint mindkét vádlott vonatkozásában a közügyektől eltiltás mértékének emelése érdekében előterjesztett ügyészi, valamint az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére, illetőleg II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak a kábítószer-kereskedelem büntetnének vádja alól történő felmentésére, és bűnösségének kábítószer birtoklása vétségében történő megállapítására irányuló vádlotti és védői fellebbezések alaptalanok, míg a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezések alaposak, a főügyészi átiratban foglaltak - a vádlottak terhére megállapított bűncselekmény törvényi minősítésére tett észrevétel kivételével - túlnyomó részt helytállóak.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően 2018. július 1. napján hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.), amelynek 868. § (1) bekezdése alapján e törvény rendelkezéseit - a 868-876. §-ban meghatározott eltérésekkel - a hatályba lépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell, az ítéltábla az elsőfokú ítélet felülbírálati során a másodfokú eljárás lefolytatásakor hatályos törvény szerint járt el.

Az ítéltábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált, melynek során azt állapította meg, hogy a törvényszék az ügy érdemére kiható eljárási szabályt nem sértett.

A másodfokú bíróság az iratok egybehangzó adataira figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott ellen a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányságon 244/2016.bü. számon folyamatban lévő büntetőügyben a Kecskeméti Járásbíróság a 2016. október 12. napján kelt 8.Bny.921/2016/2. számú végzésével - mely a Kecskeméti Törvényszék 1.Bnyf.617/2016/2. számú végzése folytán, 2016. október 19. napján emelkedett jogerőre - előzetes letartóztatását rendelte el. Ezt követően a Kecskeméti Járásbíróság a 2016. november 8. napján kelt 6.Bny.1024/2016/2. számú végzésével - mely a Kecskeméti Törvényszék 11.Bnyf.691/2016/2. számú végzése folytán, 2016. november 22. napján emelkedett jogerőre - az előzetes letartóztatást 2017. február 12. napjáig meghosszabbította. Ezen előzetes letartóztatás további meghosszabbítására nem került sor, ezért az 2017. február 12. napján megszűnt, majd az előzetes letartóztatás a jelen ügyben történő fogamatba vételére került sor 2017. február 13. napjától az I. rendű vádlottal szemben. Ezen kiegészítés azért szükséges, mert az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett az I. rendű vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartásnak a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, helyesen az I. rendű vádlott által 2015. október 14. napjától 2015. október 16. napjáig őrizetben, majd a 2017. február 13. napjától előzetes fogvatartásban töltött idő számítható be.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott magas vérnyomás betegségben és mozgásszervi megbetegedésekben szenved. Ezen kiegészítés azért vált szükségessé, mert ezen megbetegedéseire az I. rendű vádlott több alkalommal is hivatkozott, illetőleg erre vonatkozóan orvosi iratokat is becsatolt, azonban ezek a tényállásban nem kerültek rögzítésre.

A Kecskeméti Járásbíróság 2017. április 13. napján kihirdetett és jogerős 4.B.368/2016/13. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátás próbaideje 2018. április 12. napjáig tartott. E megállapításnak II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezésére és a próbára bocsátás megszüntetésére, továbbá az orgazdaság vétsége tekintetében a bűnösség kimondására, valamint a halmazati büntetés kiszabásra vonatkozó rendelkezések mellőzése tárgyában van különös jelentősége.

Teljes egészében mellőzte az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletében a I./ számmal jelölt ítéleti tényállást, figyelemmel arra, hogy a Btk. 66. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt, a próbára bocsátás megszüntetésére vonatkozó törvényi feltételek már nem állnak fenn. Kiegészítette ugyanakkor a II. rendű vádlott előéleti adatait akként, hogy a Kecskeméti Járásbíróság 4.B.368/2016/13. számú jogerős ítélete tényállásának lényege szerint 2015. október 14. napján a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Bács-Kiskun Megyei Vám- és Pénzügyőr Igazgatóságának járőrei II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott [címe] szám alatti ingatlanából 84 liter, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által a jövedéki adózás alól elvont pálinkát foglaltak le, melyet a II. rendű vádlott vagyoni haszon végett szerzett meg, és helyezett el a saját ingatlanában akként, hogy tudomással bírt azon körülményről, hogy az alkoholterméket édesapja a jövedéki adózás alól elvonta.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyet az ítéletábra a fentebb írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadott.

Nem osztotta az ítéletábra az elsőfokú ítélet megalapozatlanságára vonatkozó védői álláspontokat. A bűncselekmény elkövetése idején hatályban volt 1998. évi XIX. törvény 102. § (1) bekezdése szerint

a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértőt, illetőleg szakvélemény adására feljogosított gazdasági társaságot, szakértői intézményt, külön jogszabályban meghatározott állami szervet, intézményt, szervezetet, ha ez nem lehetséges, kellő szakértelemmel rendelkező személyt vagy intézményt (eseti szakértő) rendelhet ki szakértőként. Kétségtelen, hogy a törvény eseti szakértő kirendelését csak abban az esetben teszi lehetővé, ha az előtte felsorolt szakértők kirendelése nem lehetséges. Jelen ügyben ugyanakkor az ítéletábra álláspontja szerint éppen ez az eset állt fenn. A nyomozó hatóság 2015. október 14. napján tartott helyszíni szemlét a kannabiszültetvényen. A nyomozó hatóság ugyanezen a napon megkereste a szakértői névjegyzékben igazságügyi botanikus szakértőként jegyzett xy szakértőt, melynek során közölték vele, hogy személyesen kellene részt vennie egy több mint 100 kábítószergyanús növényekből álló ültetvény szemlén, ahol előzetes szakértői véleményt kellene adnia, illetőleg reprezentatív mintát vennie a növények közül. A szakértő közölte a nyomozó hatósággal, hogy idős kora és rossz egészségi állapota miatt nem tud a helyszínen megjelenni, így előzetes véleményt adni és reprezentatív mintát kiválasztani sem. Ezt követően döntött a nyomozó hatóság xz botanikus eseti szakértőként történő kirendeléséről. Az ítéletábra álláspontja szerint a nyomozó hatóság ezzel eljárási szabályt nem sértett. A nyomozó hatóság kísérletet tett arra, hogy a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértőt rendeljen ki, ez azonban nem járt eredménnyel. Az ültetvényen 270 darab, még lábon álló kannabisz növény volt található, illetőleg ezen túlmenően már learatott növényegyedeket is lefoglalt a nyomozó hatóság. A learatott maradványok egy része a tanyaépület helyiségeiben friss, illetve száradó állapotban voltak megtalálhatóak. Ahogyan azt a szakértő az elsőfokú tárgyaláson is kifejtette, a kannabisz aratását gyorsan, intenzíven kell elvégezni, illetőleg a feldolgozásnak is időbeli korlátai vannak, a késlekedés miatt a THC koncentráció csökkenése is bekövetkezhet. Nyilvánvaló, hogy mind a lábon álló, mind a már száradó THC növények vonatkozásában a nyomozó hatóság részéről soron kívüli intézkedésre volt szükség annak érdekében, hogy a kábítószer növények beazonosítása, majd az illegális kábítószer-ültetvény felszámolása, illetőleg a THC hatóanyag vizsgálata a lehető leghamarabb megtörténhessen. A nyomozó hatóság a törvényi rendelkezéseknek megfelelően kísérletet is tett a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértő bevonására, azonban ez nem volt lehetséges, így nem maradt más lehetőség, mint az eseti szakértő kirendelése. Mindezekre figyelemmel az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bírósággal a tekintetben, hogy az eseti szakértő által leírtak és elmondottak szakértői véleményként voltak figyelembe vehetőek.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában a kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének vádja alól történő felmentésre - ekként I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében is a társtettesi minőség mellőzésére - irányuló fellebbezések gyakorlatilag a bizonyítékok mérlegelése ellen irányultak. Lényegében azt sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság elvetette II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott azon védekezését - amelyet alátámasztani igyekezett I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott is -, hogy az édesapjának nem nyújtott segítséget a kábítószer növény termesztésében, az I. rendű vádlott ezen tevékenységéről tudomása sem volt. Az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását ezzel szemben elsősorban a II. rendű vádlott nyomozati és bírósági szakban tett vallomásai között felmerült ellentétekre, xz eseti botanikus szakértő által kifejtettek, illetőleg a tanúk vallomásaira, valamint a vádlottak közötti híváskapcsolatok értékelésére alapította.

Az elsőfokú bíróság széles körű bizonyítási eljárást folytatott le, a rendelkezésre álló bizonyítékokat pedig rendkívül alaposan vizsgálta meg és értékelte. Ennek során logikus magyarázatát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlottak védekezését a társtettesiség vonatkozásában. E tekintetben az ítéletábra rámutat arra, hogy bár az elsőfokú bíróság rendkívül részletesen foglalkozott azon kérdéskörrel, hogy az illegális marihuána ültetvény fenntartható, gondo-zható volt-e egyetlen személy által, avagy ahhoz másik személy segítségét is igénybe kellett-e vennie az I. rendű

vádlottnak, valójában ezen kérdés nem volt perdöntő jelentőségű. A súlyosabban minősülő bűncselekmény tekintetében a II. rendű vádlott vonatkozásában az eseti szakértő véleménye mindössze kiegészítette az egyéb bizonyítékok láncolatát, kizárólagos, perdöntő jelentőséggel azonban nem bírt. Az elsőfokú bíróság helytállóan vont le következtetést a II. rendű vádlott bűnösségére a súlyosabban minősülő bűncselekmény tekintetében abból, hogy a nyomozás során a II. rendű vádlott azt állította, hogy az I. rendű vádlottal való személyes kapcsolata már évek óta megromlott, illetőleg a tanyára ritkán szokott kimenni, míg a bírósági tárgyaláson már állította, hogy a mezőgazdasági idénymunkák idején szüleinek be szokott segíteni, pl. permetezéssel. Nyilvánvaló, hogy vallomásának megváltoztatására - amelyre egyébként elfogadható indokot nem tudott adni - azt követően került sor, hogy megismerte a nyomozás iratait, így szembesült a DNS vizsgálat, valamint a híváskapcsolatok értékelésének eredményével is. Utóbbival kapcsolatban megjegyzendő, hogy az I. és a II. rendű vádlott 2015. július 15. és 2015. október 15. napja között, összesen 144 alkalommal beszéltek egymással telefonon, melyek közül hívó félként 118 esetben a II. rendű vádlott szerepel, míg ugyanezen időszak alatt az I. rendű vádlott másik gyermekével ([neve]) mindössze 6 alkalommal beszélt. Ezen adatok ismeretében a II. rendű vádlottnak is tisztában kellett lennie azzal, hogy a nyomozás során előadott védekezése - figyelemmel a hivatkozott tanúvallomásokra is - nem tartható fenn, ezért azt lényegesen megváltoztatta, de annak érdemi magyarázatát nem tudta adni. Összességében a bizonyítékok teljes körű mérlegelésével a törvényszék helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az I. és a II. rendű vádlottak - a II. rendű vádlott esetében az gazdaság vétsége kivételével - elkövették az ítéleti tényállásban terhükre megállapított bűncselekményeket.

A Be. 167. § (4) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.

A Be. 591. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tény állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megalapozott tényállás esetén tehát a jelenleg hatályos büntetőeljárás törvénye szerint sincs a másodfokú eljárásban törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért az ezt támadó vádlotti és védői fellebbezések nem vezethettek eredményre.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményükre is a törvénynek megfelelően minősítette azzal, hogy a 61/2008. BK vélemény 3/a) pontja szerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. fordulat, 2. fordulat stb. megjelöléssel kell utalni, ezért a vádlottak terhére társtettesként megállapított kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének törvényi minősítése helyesen Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulat, (3) bekezdés.

E körben az ítélőtábla nem osztotta a főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy a vádlottak magatartása már meghaladja a forgalomba hozatalt, ezért az helyesen kereskedéssel - Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat - elkövetett. A Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozata szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adás-vételek valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak, és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. A jogegységi határozat indokolása szerint a forgalomba hozatal és a kereskedés elhatárolásának alapja a haszonszerzésre

törekvés. Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik. A forgalomba hozatal akár ellenérték fejében, akár ingyenesen történhet.

Jelen esetben az I. rendű vádlott a nyomozás során elismerte, hogy a megtermelt kábítószer értékesíteni akarta, ugyanakkor semmilyen konkrét elképzelésről nem számolt be, hogy ezt hogyan kívánná megtenni. Elmondása szerint a szüretelés után akart az értékesítéssel foglalkozni, nem volt még terve arra nézve, hogy egyben vagy apránként adja-e el az anyagot. Nem merült fel arra vonatkozó adat sem, hogy az I. rendű vádlott kinek, és milyen módon - egy alkalommal vagy pedig rendszeresen - kívánja értékesíteni a kábítószer, egyáltalán volt-e olyan személy, aki szóba jöhetett volna a kábítószer egyszeri vagy rendszeres átvévőjeként.

A Be. 7. § (4) bekezdése szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. Figyelemmel tehát azon körülményre, hogy egyértelmű, kétséget kizáró bizonyíték nem merült fel az I. rendű vádlott kereskedésre irányuló tudattartamára, az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a vádlottak terhére megállapított bűncselekményt társtettesként, forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérleteként értékelte.

A büntetés kiszabása körében az ítéletábra további enyhítő körülményként értékelte az I. rendű vádlott javára a már felsorolt ismert betegségeit, illetőleg mindkét vádlott javára további enyhítő körülmény az időmúlás, tekintettel arra, hogy a bűncselekmény elkövetése óta már több mint három év eltelt.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények figyelembe vételével sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Btk. 79. §-ában rögzített büntetési célok elérése érdekében az I. rendű vádlottal szemben - életkorára tekintettel - börtönben, míg a II. rendű vádlott vonatkozásában fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés, valamint közügyektől eltiltás büntetéseket szabott ki. Figyelemmel azonban I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában felmerült számos enyhítő körülményre, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre, az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzottan súlyos, illetőleg a közügyektől eltiltás tartama is a szükségesnél magasabb mértékben került meghatározásra, ezért az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát egyezően 7 évre enyhítette.

A már korábban kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg az I. rendű vádlott által jelen ügyben előzetes fogvatartásban töltött idő tartamát, ezért a szabadságvesztés tartamába történő beszámítást a másodfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint helyesbítette.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a Btk. 66. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Kecskeméti Járásbíróság 4.B.368/2016/13. számú ítéletével II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte, és a próbára bocsátást megszüntette, majd a II. rendű vádlottal szemben - halmazati - büntetést szabott ki, azzal, hogy az orgazdaság vétségében a bűnösség megállapítását ebben az esetben is mellőzni kellett volna. Ugyanakkor a próbára bocsátás megszüntetésének feltételei a másodfokú eljárás ezen időpontjában már nem állnak fenn, tekintettel arra, hogy a járásbíróság ezen ítéletével alkalmazott egy éves próbaidő 2018. április 12. napjáig tartott, azaz a II. rendű vádlott már nem áll próbára bocsátás hatálya alatt, ekként a próbára bocsátás megszüntetésének és halmazati büntetés kiszabásának sincs helye.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a Kecskeméti Járásbíróság 4.B.368/2016/13. számú ítéletével II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezésére és a próbára bocsátás megszüntetésére, valamint az orgazdaság vétsége [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont] tekintetében a bűnösség kimondására, továbbá a halmazati büntetéskiszabásra vonatkozó rendelkezéseket mellőzte, és a Be. 486. § (2) bekezdése alapján a Kecskeméti Törvényszék Beü.69/2018. számú ügyét a jelen ügytől elkülönítette.

Figyelemmel az ítélet ún. belső arányosságának követelményére, valamint a halmazati büntetés mellőzésére, az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy a II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama is eltúlzottan súlyos, ezért azt 7 évre enyhítette.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az ügyész által az I. rendű vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés fegyházban történő végrehajtása, míg a II. rendű vádlott esetében hosszabb tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása, illetőleg mindkét vádlott vonatkozásában a közügyektől eltiltás mértékének súlyosítása érdekében, illetőleg az ítélet hatályon kívül helyezésére, valamint a II. rendű vádlott tekintetében a társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérlete miatt emelt vád alóli felmentésére és a cselekmény enyhébb törvényi minősítésére előterjesztett fellebbezéseket az ítéletábra alaptalannak, míg a kiszabott szabadságvesztés büntetések, valamint az I. rendű vádlott esetében a közügyektől eltiltás enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezéseket alaposnak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - azt hivatalból is felülbírálván - a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte az ítéletábra, hogy a törvényszék a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság 382/2015.bü. számú ügyében lefoglalt kábítószerrel kapcsolatosan nyilvánvaló elírás folytán a 30. és 32. bűnjel tasakban található növényegyedek számát tévesen tüntette fel, ezért azt a rendelkező részben foglaltak szerint pontosította.

Az ítéletábra megállapította, hogy a Be. 10. § (1) bekezdés 15. pontja, 184. § (2) bekezdés f) pontja és 561. § (2) bekezdés b) pontja alapján I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye [bv.intézet neve] II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye a [bv. intézet neve].

A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel a kiszabott szabadságvesztésbe I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által 2018. február 7. napjától 2018. november 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött további időt, míg II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által 2018. február 6. napjától 2018. november 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdései értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2018. november 13.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel s. k.
előadó bíró

Dr. Benedek Tibor s. k.
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.III.280/2018/26. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.444/2016/50. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és

végrehajtható.

Szeged, 2018. november 13.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke